

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Ing. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: T. H. N.**, nar. „X“, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, bytem „X“, zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě podala prostřednictvím svého právního zástupce žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného Ministerstva vnitra, kterou se domáhala, aby soud rozsudkem vyslovil, že *žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí ohledně podané žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 7.10.2015, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku*. Současně se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

V žalobě uvedla, že lhůta pro vydání rozhodnutí žalovanému marně uplynula, a proto podala na Ministerstvu vnitra, Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Návrhu na uplatnění opatření proti nečinnosti nebylo vyhověno, neboť správní orgán měl za to, že žádost nebyla řádně podána, řízení nebylo vůbec zahájeno, a proto nemohlo dojít k nečinnosti. Žalobkyně se domnívá, že žádost byla podaná řádně

a na podporu svých tvrzení uvedla, že v poslední době v obdobných věcech toto potvrdil i Nejvyšší správní soud. Žalobkyně poukázala na skutečnost, že řízení tak bylo zahájeno a dosud nebylo rozhodnuto.

Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž uvedl, že žádost o provedení opatření proti nečinnosti byla dne 2.8.2016 zaevidována, byla vyžádána informace od Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, a na základě této informace bylo dne 17.8.2016 vydáno usnesení o zamítnutí žádosti, které bylo zástupci žalobkyně zasláno dne 19.8.2016 do datové schránky a doručeno bylo dne 28.8.2016.

V replice žalobkyně poukázala na skutečnost, že žalovaný se ve svém vyjádření zabýval opatřením proti nečinnosti, nikoliv nečinností ohledně podané žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. Dále připomněla, že byla dne 25.8.2016 správním orgánem vyzvána k odstranění vad žádosti ze dne 7.10.2015, čímž má za prokázané, že řízení bylo zahájeno, a to pod č.j. OAM-25573/DP-2016.

V následném podání ze dne 13.6.2017 žalovaný soudu sdělil, že v daném správním řízení bude žalobkyni povolení k pobytu vydáno, neboť žalobkyně splňuje všechny podmínky pro vydání povolení. Tato informace byla přípisem ze dne 15.6.2017 doplněna o skutečnost, že žalobkyně byla prostřednictvím svého zástupce vyzvána, aby si dne 27.2.2017 (žalovaným v podání chybně uvedeno dne 14.2.2017 – pozn. soudu) ve 14:00 vyzvedla na Zastupitelském úřadu v Hanoji povolení k dlouhodobému pobytu, avšak žalobkyně se k převzetí povolení nedostavila a zástupce žalobkyně nepožádal o stanovení nového termínu. Dále poznamenal, že komunikace mezi zastupitelským úřadem a právním zástupcem žalobkyně se děje elektronickou cestou bez zaručeného elektronického podpisu.

Přípisem ze dne 15.6.2017 soud vyzval žalobkyni ke sdělení, zda na podané žalobě nadále trvá s ohledem na stav dotyčného správního řízení. Právní zástupce žalobkyně soudu sdělil, že na podané žalobě trvá, neboť nemá žádné informace o skutečnosti, že by bylo požadavkům žalobkyně vyhověno. Dále doplnil, že dne 20.2.2017 mu bylo e-mailem sděleno, že se žalobkyně může dne 27.2.2017 dostavit na Zastupitelský úřad v Hanoji, avšak žalobkyně se v tento den nemohla na zastupitelský úřad dostavit, a proto dne 21.4.2017 požádal o stanovení nového termínu, avšak na jeho žádost o stanovení nového termínu nebylo dosud reagováno.

O žalobě pak soud v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), rozhodl bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělil, když byl o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučen.

Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ustanovení § 81 odst. 1 s.ř.s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s.ř.s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen těch rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu ustanovení § 65 a násl. s.ř.s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

V této souvislosti soud podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobkyně nebyla aktivně legitimovaná k podání žaloby, a to s ohledem na skutkové a právní okolnosti případu. Rovněž tak soud neshledal naplnění podmínek, aby soud předmětnou žalobu z jiných důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil. V daném případě žalobkyně bezvýsledně vyčerpala prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť dne 29.7.2016 podala „Žádost o přijetí opatření proti nečinnosti správního orgánu ve věci žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky“ k Ministerstvu vnitra, Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, jak prokazatelně vyplývá ze správního spisu, přičemž uplatněným prostředkem ochrany proti nečinnosti se ke dni podání žaloby nedomohla nápravy.

Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud tedy neshledal nepřipustnou nečinnost k datu vydání tohoto rozsudku.

Dne 7.10.2015 podala žalobkyně na Zastupitelském úřadu v Hanoji žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území České republiky. Předmětné povolení nebylo žalobkyni ve lhůtě stanovené pro vydání povolení vydáno, a proto žalobkyně podala dne 29.7.2016 žádost o přijetí opatření proti nečinnosti správního orgánu. V reakci na stížnost žalobkyně ze dne 29.6.2016 vydal žalovaný dne 17.8.2016 pod č.j. MV-106543-2/SO-2016 usnesení, kterým návrhu na provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu nevyhověl s odůvodněním, že žádost nebyla řádně podána, řízení nebylo vůbec zahájeno, a tedy nemohlo dojít k nečinnosti správního orgánu.

Dne 25.8.2016 byla žalobkyni zaslána výzva k odstranění vad podání a zároveň bylo usnesením ze dne 25.8.2016, č.j. OAM-25573-4/DP-2016, MV-10950-4/OAM-2016, rozhodnuto o přerušení řízení. Dne 19.9.2016 byly požadované chybějící náležitosti žádosti předloženy na pracovišti v Ostravě, a to neznámou osobou. Proto žalovaný dne 30.9.2016 vyzval zástupce žalobkyně, aby sdělil, zda tyto dokumenty byly předloženy s jeho vědomím, aby si žalovaný ujasnil, zda k doloženým náležitostem může přihlížet. Odpověď na tuto výzvu zaslal zástupce žalobkyně dne 3.10.2016, v níž uvedl, že s obdobnou výzvou se setkává poprvé a potvrdil, že doklady doručované neznámou osobou byly správnímu orgánu dodány s jeho plným vědomím a souhlasem. Z lustrace žalobkyně v systému CIS bylo zjištěno, že je žadatelkou o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny – manželem. Lustrací manžela

žalobkyně (pan V. H. N.) bylo zjištěno, že na území České republiky má povolen trvalý pobyt za účelem nepřetržitého pobytu podle ustanovení § 68 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu“). Dne 5.1.2017 zaslal žalovaný žalobkyni vyrozumění o pokračování v řízení. Žalovaný dne 5.1.2017 požádal Policii České republiky o prověření místa pobytu manžela žalobkyně na území České republiky. V odpovědi ze dne 13.1.2017 pod č.j. KRPU-4660-1/ČJ-2017-040026 bylo žalovanému sděleno, že na hlášeném místě pobytu se manžel žalobkyně aktuálně nezdržuje z důvodu rekonstrukce bytu. Zvonek není označen, ale schránka je označena jménem žalobkyně a manžela žalobkyně. Po zavolání na telefonní číslo manžela žalobkyně se tento dostavil k bytu a nechal hlídku Policie, aby si byt prohlédla. Byly tam patrný známky stavebních prací, avšak zatím bez vnitřního vybavení. Podle manžela žalobkyně se zpět nastěhují do 14 dnů. Do konce rekonstrukce přespávají u kamaráda. Sousedé z okolních domů manžela žalobkyně poznali a v okolí ho vídají. V předkládací zprávě k vydání povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 19.1.2017, č.j. OAM-25573-21/DP-2016, je uvedeno, že povolení bude formou průkazu o povolení k pobytu vydáno, neboť žalobkyně splňuje všechny podmínky pro vydání víza dle ustanovení § 30 odst. 2 zákona o pobytu, a proto byla vyzvána, aby zaplatila konzulární poplatek a přicestovala na území České republiky. Požadavky na zavedení žádosti do systému NS-VIS a vybrání konzulárního poplatku byly pod č.j. MV-10481-1/OAM-2017 zaslány dne 23.1.2017. Dne 20.2.2017 bylo zástupci žalobkyně prostřednictvím e-mailu sděleno, že se žalobkyně může dostavit k podání žádosti v pondělí dne 27.2.2017 ve 14:00 hodin. S sebou si měla přinést cestovní doklad, fotografii a potvrzení o zaplacení správního poplatku. Dále bylo požadováno potvrzení termínu. Dne 21.4.2017 byl odeslán na Zastupitelský úřad v Hanoji e-mail, bez elektronického podpisu, že nebylo v silách žalobkyně se dostavit k podání žádosti ve stanoveném termínu a žádá o stanovení termínu nového.

Z výše uvedeného vyplývá, že Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení ve věci vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem soužití rodiny a vyzvalo žalobkyni, aby si na Zastupitelském úřadu v Hanoji vyzvedla povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny, což žalobkyně neučinila, a teprve po dvou měsících se omluvila za nedostavení se k Zastupitelskému úřadu v Hanoji a prostřednictvím svého zástupce požádala o nový termín.

K datu vydání tohoto rozsudku žalovaný vydal pokyny k udělení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem soužití rodiny v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-25573/DP-2016 tak, jak se v předmětném soudním řízení domáhala žalobkyně. Žalobkyně si předmětné povolení na Zastupitelském úřadě v Hanoji dosud nevyzvedla a ani správní poplatek neuhradila. Již výše přitom soud konstatoval, že ve smyslu ustanovení § 81 odst. 1 s.ř.s. soud o žalobě na ochranu před nečinností správního orgánu rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. K datu vydání předmětného rozsudku tak žalovaný zjevně nebyl vůči žalobkyni nečinný, když již dne 20.2.2017 vyzval žalobkyni, aby se v předem uvedeném termínu dostavila k převzetí povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem soužití rodiny. Vzhledem k tomu, že stanovení termínu, kdy lze rozhodnutí převzít je pouze organizačním opatřením a nevylučuje převzetí rozhodnutí mimo určený termín, přičemž soud nepomíjí ani pasivitu žalobkyně, nemůže soud konstatovat, že žalovaný je nepřipustně nečinný. V daném případě přitom nelze nezmínit, že po upozornění soudu ze strany žalovaného soud výslovně

přípisem ze dne 15.6.2017 pod č.j. 15A 80/2017-65 vyzval ve snaze vést efektivní a hospodárné soudní řízení právní zástupce žalobkyně ke sdělení, zda na podané žalobě nadále trvá s ohledem na stav dotyčného správního řízení. V odpovědi ze dne 19.6.2017 bylo soudu sděleno, že na podané žalobě žalobkyně trvá, neboť na její žádost o stanovení nového termínu k převzetí povolení nebylo dosud reagováno. Tato skutečnost ovšem s ohledem na výše uvedené není relevantní.

Z výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 81 odst. 3 s.ř.s. ve výroku ad I. rozsudku zamítl.

Současně podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. soud ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla úspěch ve věci a žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval, přičemž mu ani žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 8. srpna 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová